

РЕШЕНИЕ

№ 89

гр. Враца, 10.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВРАЦА в публично заседание на осемнадесети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Калин Тр. Тодоров

при участието на секретаря Мария К. Ценова
като разгледа докладваното от Калин Тр. Тодоров Търговско дело № 20221400900081 по описа за 2022 година

Производството е по предявен иск за заплащане на застрахователно обезщетение за причинени имуществени вреди по договор за застраховка „Автокасco" на МПС с правно основание чл. 405, ал. 1 вр. с чл. 386, ал. 2 от Кодекса за застраховането заедно със законната лихва върху обезщетението по чл.409 КЗ вр. с чл. 86, ал.1 от ЗЗД.

В исковата молба и в допълнителната искова молба ищецът Р. П. И., ЕГН ***** от гр.Козлодуй, обл. Враца, твърди, че е собственик на лек автомобил марка „Ауди”, модел „А6", ДК № ВР*** СВ, рама WAUZZZ4G9GN198077, двигател CVU037928, за който е сключил застраховка „Автокасco", полица № Е*** в ответното дружество „Бул Инс" АД София. Поддържа, че след претърпяно ПТП на 22.05.2019г. е регистрирал претенция за заплащане на щета № 1903017453, по която застрахователят му е определил и заплатил обезщетение 15 545, 25 лв., което счита, че не покрива действително претърпените от него имуществени вреди. Посочва, че вредите възлизат на 46 514,48 лв., видно от остойностяването им по клиентска поръчка № 551/49627-06.07.2020г. на оторизиран сервиз „Автотехника" - ПМ ЕООД, гр.Плевен. Изтъква, че е отправил претенция за заплащане на следващото се обезщетение до ответното застрахователно дружество, като бъдат отчетени действителните стойности на повредени части и труд за ремонт, но от „Бул Инс" АД, гр.София не получил съгласие същите да му бъдат заплатени, тъй дружеството се придържат към собствената си оценка от 15 545, 25 лв. Предвид изложеното счита, че съществува спор по

отношение стойността на повредените части и труд, необходими да се заплатят, за да се възстанови повреденото му МПС, който не е възможно да се разреши доброволно и извънсъдебно. Моли съда да осъди ответника ЗД „Бул Инс“ АД, ЕИК ***, гр. София, да му заплати сумата 30 969 лв., представляваща застрахователно обезщетение за причинени имуществени вреди на лек автомобил марка „Ауди“, модел „А6“, ДК № ВР*** СВ, рама WAUZZZ4G9GN198077, двигател CVU037928, подлежащи на обезщетяване по застраховка „Автокаска“, полица № Е*** в „Бул Инс“ АД, гр. София, заедно със законната лихва върху тази сума от 22.05.2019г. до окончателното ѝ изплащане, като претендира и изплащане на съдебни разноски.

Ответникът ЗД „Бул Инс“ АД, ЕИК ***, гр. София, чрез адв. М. Г. от САК, в сроковете по чл.367, ал.1 и чл.373, ал.1 ГПК е подал съответно отговор на исковата молба и отговор на допълнителната искова молба, с които оспорва изцяло по основание и размер предявените искове. Не оспорва наличието на застрахователно правоотношение по застраховка „Автокаска“ по отношение на МПС „Ауди А6“ с рег. № ВР***СВ. Оспорва настъпилите събития да представляват покрит застрахователен риск по полицата за застраховка „Автокаска“, като се позовава на правото си да откаже плащане на претендираното застрахователно обезщетение при умишлено причиняване на застрахователното събитие от лице, което има право да получи застрахователното обезщетение (чл. 408, ал. 1 от КЗ), както и на обстоятелството, че ищецът не е изпълнил изискването на точка 1.5., Раздел III, „Изключени рискове“ от Общите условия на застрахователя по застраховка „Автокаска“ за изплащане на застрахователно обезщетение, а именно не е представил документи, доказващи твърдението му за настъпило ПТП, вследствие на което е увреден автомобила, нито е конкретизирал как и при какви обстоятелства е настъпило ПТП. Ответникът оспорва предявения иск и по размер, като счита, че претендираната с исковата молба сума от 30 969.00 лева е силно завишена и не отговаря на действителния размер на щетите. Твърди, че след направената от него калкулация за стойността на щетите и ремонт на процесното МПС, стойността за ремонт на същото възлиза общо на 15 545.25 лева, която сума счита, че напълно покрива разходите за възстановяване на процесния лек автомобил. Счита, че изчислената от ищеца цена за ремонт на МПС „Ауди А6“ е направена на база проучване за цената на ремонта в оторизиран сервиз на марката, но тъй като няма представени доказателства по делото към датата на ПТП процесното МПС да е било в гаранция, не се налага възстановяването на автомобила да бъде в официален сервиз, при цени на представяните там услуги значително надвишаващи средните за пазара. Поддържа, че в представената от ищеца клиентска поръчка № Е4145/09.07.2020 г., въз основа на която същият обосновава размера на претендираното обезщетение, цената за ремонт е над средно пазарната и за повредените части е използвана цена на оригинални части, а не алтернативни, поради което счита, че обезщетението следва да бъде определено съобразно средно пазарни цени за ремонт на процесното

МПС и частите да са алтернативни, а не оригинални. На следващо място посочва, че по делото не са представени доказателства за действително извършен ремонт на процесното МПС, от което следва извода, че автомобилът или не е бил ремонтиран или ремонтът е направен за значително по-ниска сума от претендираната от ищеца. Счита също, че са надписани ремонтно-възстановителни дейности, които не са били необходими, както и дейности и части, които не са били увредени в периода на действие на застраховката за процесния автомобил. Моли съда, да отхвърли изцяло предявения срещу него иск, като неоснователен и недоказан, като му присъди съдебни и деловодни разноски и адвокатско възнаграждение, а в случай, че частично уважи иска - да му присъди разноските, съразмерно на отхвърлената част от иска. Прави евентуално възражение за прекомерност на претендираното от ищеца възнаграждение за процесуален представител, в случай, че същото е по-голямо от минималното по Наредба № 1 на ВАДС, да го намали до минималния размер.

Съдът, като прецени събраните по делото писмени доказателства, както и заключението на вещото лице по изготвената съдебно-автотехническа експертиза, намери за установено следното:

По делото не е спорно и се установи от представеното свидетелство за регистрация на МПС, част I № 008993622, че ищецът Р. П. И. е собственик на лек автомобил марка „Ауди”, модел „А6”, ДК № ВР***СВ, рама WAUZZZ4G9GN198077, двигател CVU037928.

Не е спорно също и от представената като доказателство застрахователна полица № Е*** се установи, че на 27.05.2018 г. ищецът Р. П. И. и ответника ЗД "Бул Инс" АД са сключили договор за застраховка "Автокаско", клауза П-101, с който е застрахован лек автомобил марка „Ауди”, модел „А6”, ДК № ВР*** СВ, собственост на ищеца, със срок на застраховката от 27.05.2018 г. до 26.05.2019 г., при застрахователна сума на автомобила 100000 лева, обща застрахователна премия 3876,00 лева, която сума страните договорили да бъде изплащана разсрочено на четири равни вноски /по 969, 00 лв./. От представените по делото четири броя сметки се установи, че ищецът е заплатил по сметка на застрахователя ЗД "Бул Инс" АД по застрахователна полица № Е*** дължимите суми по вноските.

Съществуването на валидно застрахователно правоотношение по застраховка „Автокаско” по отношение на МПС „Ауди А6“ с рег. № ВР***СВ, не е оспорено от ответното дружество с отговора на исковата молба, поради което с определението по чл.374 от ГПК съдът го е обявил за безспорно и ненуждаещо се от доказване, на основание чл.146, ал.1, т. 4 от ГПК, вр. с чл.377 от ГПК.

По делото са представени Общи условия на ЗД "Бул Инс" АД за застраховка на сухопътни превозни средства без релсови превозни средства

"Автокаска". В т. 1 от Раздел II "Покрити рискове и разходи", Клауза "Пълно Каско", ответното дружество е поело задължение за изплащане на застрахователно обезщетение за преки физически загуби или повреди на застрахованото МПС, причинени от риска ПТП при сблъскване или удар на МПС помежду им или с други подвижни или неподвижни предмети, животни или хора /вкл. в паркирано състояние/. В т.10.1 от раздел VIII "Застрахователно обезщетение" в тези общи условия изрично е уговорено, че при частични щети застрахователят изплаща застрахователно обезщетение до 15 дни след получаване на всички изискуеми документи, необходими за определянето му.

Установи се също от представения със застрахователната преписка по щета Протокол за ПТП № 1369788/22.05.2019 г., съставен от мл. автоконтрольор В. С. при РУ-Лом при ОДП-Монтана, след посещение на мястото на ПТП, че на 22.05.2019г. в 13, 50 часа на път II-11, км. 69 е станало ПТП с един участник - Р. П. И., който при управление на лек автомобил марка „Ауди”, модел „А6", ДК № ВР *** СВ, с несъобразена скорост, губи контрол върху МПС и се блъска в крайпътна мантинела. В протокола е начертана скица на ПТП и са посочени времето, мястото, обстоятелствата и причините, при които е възникнало ПТП и конкретният резултат от него, като са описани и видимите щети на МПС. В протокола е посочено, че виновен за настъпване на ПТП е водачът на лекия автомобил Р. П. И., който е нарушил чл. 20, ал. 2 ЗДП, за което нарушение е издаден АУАН. Протоколът за ПТП е подписан от водача на катастрофалото МПС и съставителя му.

С уведомление за щета по застраховка „Каско на МПС” от 22.05.2019 г. Р. П. И., в качеството на собственик, е уведомил застрахователя ЗД "Бул Инс" АД за настъпилото същия ден застрахователно събитие, в което е посочил времето, мястото, начина и обстоятелствата, при които е настъпило процесното ПТП и уврежданията по автомобила, като е избран начин на обезщетяване – експертна оценка. Въз основа на уведомлението в ответното застрахователно дружество е образувана преписка по щета № 1903017453 от 22.05.2019г., по която е извършен оглед на процесния автомобил и е изготвен опис-заключение по щета от 30.06.2019г., в който са посочени констатираните щети по лекия автомобил в 16 позиции (стр.1), 20 позиции (стр.2) и 6 позиции (стр.3). Описът е подписан от инспектор при застрахователя и от застрахования, като е отбелязано, че предстои следващ оглед. Описът е придружен със снимков материал. Съставени са и опис на щета № 2 от 29.05.2019г. и опис на щета № 3 от 23.07.2019г., и двата

подписани само от представител на застрахователя. Причинените имуществени вреди на лек автомобил „Ауди-А6“, ДК № ВР *** СВ по образуваната преписка по щета № 1903017453 от 22.05.2019г., видно от калкулация на щета № 1903017453/22.05.2019г., са оценени от застрахователя на 15 545, 25 лева.

С платежно нареждане от 26.11.2019г. ЗД "Бул Инс" АД, клон Видин е наредил изплащането на сумата 15 545, 25 лева на Р. П. И. по щета № 1903017453.

По делото е представена и клиентска поръчка № 551/49627-06.07.2020г. на оторизиран сервиз „Автотехника“ - ПМ ЕООД, гр.Плевен, в която са описани в 92 позиции необходимите на ремонта на лек автомобил „Ауди-А6“, ДК № ВР *** СВ резервни части, дейности и труд, които са остойностени на 46 514,48 лв.

По делото е представена и кореспонденция между страните, от която се установява, че изготвената клиентска поръчка е представена от Р. П. И. на ЗД "Бул Инс" АД с искане за заплащане на застрахователно обезщетение в размер 46 514,48 лв., но застрахователят му е отговорил, че обезщетението по претенцията на ищеца е изплатено на 26.11.2019г. и възлиза на 15 545, 25 лева.

По делото не се твърди от ответното дружество и не са представени доказателства за изплащане на претендираната от ищеца сума по образуваната преписка по щета № 1903017453/22.05.2019г.

За установяване действителната пазарна цена на увредените части и ремонт на процесния лек автомобил, застрахователните и действителните стойности на МПС, по делото е назначена съдебно-автотехническа експертиза, изпълнена от вещото лице И. Д.. След анализ на представените документи, наличните в тях и събрани от други източници данни, наличните технически данни за регистрация за процесното МПС, вещото лице е дало заключение, че действителна стойност на части и ремонт, необходими за възстановяването на претърпените, вследствие на ПТП от 22.05.2019г. имуществени вреди на процесния лек автомобил, възлизат на 40 988. 22 лв. Вещото лице счита офертата на оторизирания сервиз, представена от ищеца по делото, за реална, тъй като съгласно методиката към Наредба № 24, Приложение 1 (към чл.15, ал.4), раздел III, чл. 15, ал.3, коефициента за овехтяване е 1.0 (не се овехтяват), което има основание, тъй като автомобилите от 15 и повече години имат международна гаранция и почти всички се ремонтират в оторизираните сервизи по изискване на гаранционните условия. При определяне на посочената стойност вещото лице е коригирало позициите, които не съответстват на описите, направени при огледа, като е извадило цената на частите от офертата (ред 1 от лист 3/3 на описа). От заключението се установява също, че описаните увредени части в описите, изготвени при огледа на процесното МПС и подписани от

застрахования, съгласно изискванията на Кодекса за застраховането, отговарят на предоставената от ищеца клиентска поръчка № 49627/06.07.2020г. за ремонт на процесния автомобил с изключение на една позиция - ред 1 на лист 3/3 е написан „корпус фар десен“, за който се предлага оригинално ремонтен комплект, който включва отчупения елемент за фиксиране на фара, с каталожен № 4G0998122B и в зависимост от доставчика варира между 30 и 60 лв. Според заключението описите, изготвени при огледа и подписани от застрахования, не отговарят на разпечатаните от електронната система на засграхователя, тъй като от последните липсват 2 позиции - ред 19 от лист 2/3 и ред 3 от лист 3/3; други 2 позиции са променени към по-лека степен на увреждане, без да има приложено подписано съгласие на застрахования - ред 2 и 4 от лист 2/3 - джантите, които са описани за подмяна са променени на ремонт 2 и 3 степен, същите са с декоративни елементи където алуминия е полиран и лакиран и вероятността да се ремонтират успешно дори и при леки изкривявания е минимална. От друга страна, калкулацията на щета № 1903017453, направена от засграхователя, не отговаря на нито едни от описите, тъй като освен описаните разлики между самите описи, липсват още 2 позиции - ред 1 и 2 от лист 2/3 на описите, изготвени при огледа и подписани от застрахования. От заключението се установява също, че размера на щетите върху лек автомобил „Ауди А6“ с рег. № ВР***СВ, по средни пазарни цени и стойността на извършения ремонт на автомобила с алтернативни части към датата на ПТП, е равна на посочената по-горе сума от 40 988, 22 лв., тъй като за автомобили до 3 години от датата на първоначална регистрация не се предлагат алтернативни резервни части, а ако има такива, те са от същите производители, които произвеждат частите за първоначално вграждане, и съответно са на същите, а понякога и по-високи цени, заради определени клаузи с автомобилните марки. Според заключението лек автомобил „Ауди А6“ с рег. № ВР***СВ е имал цена в ново състояние 56 650 евро = 110 798 лв. (Шваке-8/2014/170/2 (EDV code 1011-1608)); към датата на застрахователното събитие - 22.05.2019г., възрастта му е 2г. и 10м., което определя остатъчната стойност според методиката на Наредба № 24 от 60.33 %; приложения пазарен коефициент (ПК) е 1,2, което определя пазарната стойност, според методиката на Наредба № 24 с приложен ПК - 80 213 лв. От заключението се установява също, че причиненото увреждане на автомобила при процесното ПТП, не представлява тотална щета, по никой критерии, тъй като технически не е нарушена непоправимо целостта и здравината на купето и то може да бъде безопасно за движение след качествено извършен ремонт. От друга страна, установената стойност на ремонта от 40 988, 22 лв., представлява 51,1 % (закръглено) което е доста по-малко от 70%, регламентирани според КЗ като граница за икономически тотал. При тези обстоятелства, според вещото лице, да се прави ремонт на процесното МПС е напълно икономически целесъобразно, тъй като стойността на ремонта е доста по-ниска от действителната стойност.

Изслушано в съдебното заседание вещото лице поясни, че в офертата е предвиден десния фар на автомобила за подмяна, заради отчупен единия захват за фара, но тъй като същият се продава като ремонтен комплект отделно от целия фар, при това оригинален от самия представител и производител на фара, което означава, че той подлежи на ремонт в такава степен, поради което е изваден от преизчислението на щетата от офертата като цял фар за подмяна и е предвидил стойността на ремонта без този фар. Според вещото лице при огледа, извършен на процесното МПС с вещо лице на застрахователя и ищеца, и трите джанти са предвидени за подмяна, тъй като ремонтът им е много труден и дори невъзможен, но при следващия опис, съставен без заявено съгласие от застрахования, застрахователят е променил степента на ремонт, поради което вещото лице ги е предвидило за подмяна. Вещото лице поясни също, че има допълнителни процеси, съпътстващи ремонта на автомобила, които са предвидени от производителя, които застрахователя в неговата калкулация не е описал, но това не значи, че не са нужни, защото производителя всъщност дава указания за това как да се ремонтира автомобила. При изготвянето на експертизата вещото лице не е правило оглед на увреденото МПС, тъй като то към момента на изготвяне на заключението е било отремонтirano, поради което такъв оглед не е бил нужен.

Заключението по изпълнената съдебно-автотехническа експертиза не е оспорено от страните и съдът приема като обективно, компетентно и пълно, изясняващо относими към предмета на делото факти и обстоятелства.

Въз основа на така възприетите фактически констатации, от правна страна, съдът намира за обосновани следните изводи:

При настъпване на покрито от договора застрахователно събитие за застрахователя възниква задължение, съгласно чл. 405, ал. 1 КЗ, да заплати на застрахования в уговорения срок застрахователно обезщетение съгласно условията на застрахователния договор в размер на действително претърпените вреди към деня на настъпване на събитието, съгласно правилото на чл. 386, ал. 2 КЗ.

По иска по чл. 405, ал. 1 КЗ в тежест на ищеца е да докаже съществуването на валидно застрахователно правоотношение между него и ответното дружество, както и настъпване в срока на застрахователното покритие на застрахователно събитие, за което застрахователят носи риска, съответно размера на действителната пазарна стойност на щетата към датата

на застрахователното събитие. В разглеждания случай, в тежест на ищеца е да установи, следните правнорелевантни факти: валидно сключен договор за застраховка "Автокаска" с ответника, който е бил в сила към 22.05.2019г. - датата на която се твърди настъпването на ПТП с процесния лек автомобил; възникване на застрахователно събитие - покрит риск по застрахователния договор; изпълнение на поетите от него задължения, в качеството му на застрахован, за заплащане на дължимата застрахователна премия, уведомяване на застрахователя за настъпило застрахователно събитие и представяне на необходимите документи за неговото установяване; причинна връзка между застрахователното събитие и настъпили за него вреди и размера на средствата, необходими за отстраняване на вредите.

С оглед оспорването от ответника на предявения иск, в тежест на същия бе да докаже наведените от него положителни твърдения за факти, от които черпи благоприятни за себе си правни последици – наличието на обстоятелства, изключващи, респ. погасяващи дължимостта на претендираната сума, в случай че ищецът докаже нейната дължимост.

Съдът, след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства намира, че са налице всички елементи от пораждащия правото на ищеца да иска заплащане на застрахователното обезщетение фактически състав на чл. 405, ал. 1 КЗ.

Доказа се по несъмнен начин и не е спорно между страните правото на собственост на Р. П. И. върху лек автомобил „Ауди-А6", ДК № ВР *** СВ в периода от 27.05.2018 г. до 26.05.2019 г.

Установи се също, че между ищеца Р. П. И. и ответника ЗД "Бул Инс" АД е възникнало правоотношение по договор за имуществено застраховане, сключен във формата на застрахователна полица. По силата на така сключения договор ответното дружество е поело задължение да осигури застрахователно покритие по отношение на собствения на ищеца лек автомобил „Ауди-А6", ДК № ВР *** СВ по рисковете клауза П-101, "Каско", която видно от представените Общи условия за застраховка „Автокаска", включва изплащане на застрахователно обезщетение за преки физически загуби или повреди на застрахованото ППС, причинени от риска ПТП при сблъскване или удар на ППС помежду им или с други подвижни или неподвижни предмети, животни или хора /вкл. в паркирано състояние/ - Раздел II "Покрити рискове и разходи", т. 1, Клауза "Пълно Каско".

Със застрахователния договор страните са предвидили срок на действието му от 27.05.2018 г. до 26.05.2019 г. Застрахователният договор е влязъл в сила с плащането на договорената първа вноска от застрахователната

премия, което е станало при сключването му - на 27.05.2018 г., поради което е налице валидно застрахователно правоотношение между страните.

Доказа се и че на 22.05.2019г. със застрахования лек автомобил „Ауди - А6", ДК № ВР *** СВ е настъпило твърдяното от ищеца събитие, а именно ПТП, в резултат на което по същия са причинени щети. Застрахователното събитие е възникнало в срока на действие на застрахователния договор, съответно попада във времевия обхват на осигуреното от ответното дружество покритие. Настъпването на застрахователното събитие фактически е било установено със съставения Протокол за ПТП № 1369788/22.05.2019 г., в който са описани и причинените материални щети на процесния лек автомобил.

Протоколът за ПТП представлява официален свидетелстващ документ. Действително, съобразно чл. 179, ал. 1 ГПК материалната доказателствена сила на протокола обхваща лично възприетите от длъжностното лице факти, но в случая това е спазено. Протоколът е съставен от полицейски служител след посещение на мястото на инцидента, т. е. служителят лично е установил фактите на база извършен оглед и професионална преценка на ситуацията. Като такъв той се ползва не само с обвързваща формална доказателствена сила относно авторството на документа, но съгласно чл. 179, ал. 1 от ГПК и със задължителна материална доказателствена сила, като съставлява доказателство за факта на направените пред съставителя изявления и за извършените от него и пред него действия /извод, относим към протоколи за ПТП, съставени от органите на полицията при задължително посещение на мястото на ПТП, очертани в чл. 125 от ЗДвП – т. нар. "констативен протокол за ПТП" и "протокол за ПТП при материални щети" – чл. 6 и чл. 7 от Наредба № I-167 от 24.10.2012 г. за условията и реда на взаимодействие между контролните органи на МВР, застрахователните компании и Агенцията за застрахователен надзор при настъпване на застрахователни събития, свързани с МПС/. В тази хипотеза съставителят удостоверява пряко възприети от него факти при огледа, относими за определяне на механизма на ПТП, като местоположение на МПС, участниците в ПТП, характера и вида на нанесените щети, пътните знаци и маркировка на мястото на произшествието и др. В обобщение следва да се посочи, че протоколът за ПТП, съставен при посещение на място от органите на МВР, е официален свидетелстващ документ и като такъв се ползва с обвързваща материална доказателствена

сила относно удостоверените в него, непосредствено възприети от длъжностното лице факти, относими за механизма на ПТП.

В случая представеният протокол за ПТП № 1369788/22.05.2019 г. е съставен от длъжностно лице – мл. автоконтрольор, служител на РУ-Лом към ОДМВР гр. Монтана, след посещение на място и съдържа преки възприятия на длъжностното лице, в т. ч. мястото и времето на ПТП, местоположението на автомобила след катастрофата и видимите щети по него. В случая не е оспорена автентичността на протокола за ПТП или удостоверителната компетентност на неговия съставител или реда, по който е съставен протокола.

С оглед изложеното съдът намира за неоснователни възраженията на ответното застрахователно дружество за умишлено причиняване на застрахователното събитие от лице, което има право да получи застрахователното обезщетение (чл. 408, ал. 1 от КЗ), както и за неизпълнение от ищеца на изискването на точка 1.5. от Раздел III, „Исключени рискове“ на Общите условия на застрахователя по застраховка „Автокаско“ за изплащане на застрахователно обезщетение, а именно не представяне на документи, доказващи настъпило ПТП, вследствие на което е увреден автомобила и неконкретизиране на обстоятелствата, при които е настъпило ПТП.

По делото няма конкретни обстоятелства, които ответникът да сочи, които да се установяват и които да създават съмнение за неустановена фактическа обстановка във връзка с настъпилия застрахователен риск. В случая застрахователят не доказва, че щетите по лекия автомобил са причинени умишлено от ищеца или че е извършена застрахователна измама от страна на застрахования; по делото няма доказателства ищецът да е действал с умисъл да заблуди застрахователя относно обстоятелствата при настъпване на застрахователното събитие, нито вредите да са настъпили именно в резултат на предоставяне на неверни данни за самото застрахователно събитие. Следва да се изтъкне също, че с извършеното плащане на застрахователно обезщетение по заведената щета застрахователят е признал, че се касае за настъпил застрахователен риск със заявения механизъм.

С оглед на изложеното, съдът намира за безпротиворечиво установено настъпването на твърдяното от ищеца застрахователно събитие.

Изложеното налага извода, че е налице и изискуемата се причинно-

следствена връзка между застрахователното събитие и настъпилите в патримониума на ищеца вреди.

Налице са и останалите предпоставки за ангажиране на отговорността на застрахователя, доколкото се установява, че ищеца е изпълнил поетите от него задължения, в качеството му на застрахован, за заплащане на дължимата застрахователна премия на вноски, съгласно уговореното в застрахователната полица, с оглед предявяване на претенция за настъпило в срока на застраховката застрахователно събитие; за своевременно уведомяване на застрахователя за настъпилото застрахователно събитие, както и за предоставяне на документите от значение за установяване на относимите към заведената щета обстоятелства.

Няма твърдения за неизпълнение на други договорни задължения от страна на застрахования, освобождаващи застрахователя от задължението за изплащане на застрахователно обезщетение. По делото не се установява да е налице изключен по волята на страните риск, водещ до възникването за ответника на право да откаже частично или изцяло заплащането на обезщетение на основание чл. 363, ал. 4 КЗ, при настъпването на установеното по делото събитие със застрахованото имущество. Не се установява също наличието на право на застрахователя да удържи неиздължената премия от дължимото застрахователно обезщетение или сума по чл. 369, ал. 2 от КЗ, тъй като застрахователната премия е издължена изцяло от застрахования.

При това положение съдът намира, че настъпилото на 22.05.2019г. застрахователно събитие – ПТП с лек автомобил „Ауди - А6“, ДК № ВР *** СВ, собственост на ищеца, е покрит риск по застрахователния договор от 27.05.2018 г., поради което застрахователят дължи обезщетение за настъпилите вреди, съгласно чл.386, ал.1 и чл. 405, ал.1 от КЗ. По делото е доказано по безспорен начин основанията за възникване на правото на ищеца по посочените норми от КЗ срещу застрахователя по имуществената застраховка за справедливо обезщетяване на претърпените при застрахователното събитие имуществено вреди.

Следващият спорен въпрос по делото е за размера на дължимото застрахователно обезщетение.

Съгласно чл. 386, ал. 2 от КЗ, при настъпване на застрахователното събитие застрахователят е длъжен да плати застрахователно обезщетение,

което е равно на действително претърпените вреди към деня на настъпване на събитието, освен в случаите на подзастраховане и застраховане по договорена застрахователна стойност /в случая не се установява страните да са определили договорена застрахователна стойност по чл. 387 от КЗ/. В чл. 400, ал. 1 от КЗ е дадена дефиниция на понятието действителна застрахователна стойност и това е стойността, срещу която вместо застрахованото имущество може да се купи друго от същия вид и качество. Възстановителната стойност е дефинирана в разпоредбата на чл. 400, ал. 2 от КЗ, като стойността за възстановяване на имуществото с ново от същия вид и качество, в това число всички присъщи разходи за доставка, строителство, монтаж и други, без прилагане на обезценка. Съгласно съдебна практика застрахователното обезщетение при вреди на имущество е в размер на действително претърпените и доказани по размер вреди до уговорената в застрахователната полица застрахователна сума.

В конкретния случай няма спор по настъпилите и подлежащи на обезщетяване вреди, поради което обезщетението по договора за имуществена застраховка следва да бъде определено в рамките на договорената максимална застрахователна сума, съобразно стойностния еквивалент на претърпяната вреда, който не може да надхвърля действителната стойност на увреденото имущество, определена като пазарната му стойност към датата на увреждането.

От заключението на приетата по делото авто-техническа експертиза се установява, че действителната стойност на щетите по застрахования автомобил към датата на настъпване на застрахователното събитие възлиза на 40 988. 22 лева. Видно от застрахователната полица, тази сума е в рамките на договорения лимит на отговорността на застрахователя по имуществената застраховка. Застрахователят е заплатил на ищеца сумата 15 545, 25 лева, представляваща част от дължимото застрахователно обезщетение по заведената щета, поради което остава да дължи още 25 442, 97 лева.

За тази сума предявеният иск по чл. 405, ал. 1 вр. с чл. 386, ал. 2 от Кодекса за застраховането е доказан и следва да се уважи, като основателен, а за разликата над уважения размер до предявения такъв от 30 969 лв. искът не е доказан по размер и следва да се отхвърли, като неоснователен.

Върху присъденото обезщетение от 25 442, 97 лева, на основание чл. 108, ал. 1, чл. 405 и чл. 409 от КЗ във вр. с чл. 86, ал. 1 от ЗЗД, застрахователят дължи обезщетение за забава, считано от 07.06.2019 г. до окончателното изплащане на задължението, съгласно т.10.1 от раздел VIII

"Застрахователно обезщетение" в Общите условия на ЗД "Бул Инс" АД.

По разноските:

С оглед изхода на делото всяка от страните има право на разноски.

Ищецът е направил разноски по делото за държавна такса от 1239 лв., за възнаграждение на вещото лице от 200 лв. и за адвокатско възнаграждение от 1000 лв., съгласно договор за правна защита и съдействие от 01.09.2022г. С оглед изхода на делото, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК ответникът дължи на ищеца направените по делото разноски.

Ответникът е направил възражение по чл. 78, ал. 5 от ГПК за намаляване на претендираното от ищеца възнаграждение за адвокат поради прекомерност /становище от 17.10.2022г./. Съгласно разпоредбата на чл. 78, ал. 5 от ГПК, ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по искане на насрещната страна да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част, но не по-малко от минимално определения размер съобразно чл. 36 от Закона за адвокатурата. В случая съдът намира, че заплатеното от ищеца адвокатско възнаграждение от 1000 лева не надвишава размера, установен в чл. 7, ал. 2, т. 4 вр. §2а от ДР на Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения /1459, 07 лв./, поради което възражението на ответника за прекомерност е неоснователно.

Предвид изложеното, на ищеца следва да се присъдят общо разноски от 2003, 79 лв. за държавна такса, адвокатско възнаграждение и възнаграждение за вещо лице, съразмерно на уважената част от иска.

Ответникът е направил разноски за възнаграждение на вещото лице по назначената съдебно-автотехническа експертиза в размер 250, 00 лв. и за адвокатско възнаграждение от 1800 лв., поради което на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК, ищецът му дължи направените по делото разноски по съразмерност в размер 365, 80 лв.

Водим от горното, на основание чл. 405, ал. 1 КЗ, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЗД "БУЛ ИНС" АД, ЕИК № ***, със седалище и адрес на

управление гр.***, представлявано от С. С. П. и К. Д. К., ДА ЗАПЛАТИ на Р. П. И., ЕГН ***** от гр.***, сумата 25 442, 97 лева – незаплатено застрахователно обезщетение, следващо се по сключен на 27.05.2018 г. застрахователен договор, обективиран в застрахователна полица № Е*** за застраховка "Автокаско", с който е застрахован лек автомобил марка „Ауди”, модел „А6", ДК № ВР*** СВ, увреден вследствие настъпило на 22.05.2019 г. застрахователно събитие, ведно с обезщетение за забава върху главницата, считано от 07.06.2019 г., до окончателното ѝ изплащане, като ОТХВЪРЛЯ предявения иск за заплащане на застрахователно обезщетение за причинени имуществени вреди с правно основание чл. 405, ал. 1 вр. с чл. 386, ал. 2 от Кодекса за застраховането в частта за разликата над сумата 25 442, 97 лева до пълния претендиран размер от 30 969 лева, като неоснователен.

ОСЪЖДА “БУЛ ИНС” АД, ЕИК № ***, със седалище и адрес на управление гр.***, представлявано от С. С. П. и К. Д. К., ДА ЗАПЛАТИ на Р. П. И., ЕГН ***** от гр.***, разноси по съразмерност в размер 2003, 79 лв. за държавна такса, адвокатско възнаграждение и възнаграждение за вещо лице.

ОСЪЖДА Р. П. И., ЕГН ***** от гр.***, ДА ЗАПЛАТИ на “БУЛ ИНС” АД, ЕИК № ***, със седалище и адрес на управление гр.***, представлявано от С. С. П. и К. Д. К., разноси по съразмерност в размер 365, 80 лв. за адвокатско възнаграждение и възнаграждение за вещо лице.

Решението може да се обжалва пред Апелативен съд - София в двуседмичен срок от връчване на препис от него на страните.

Съдия при Окръжен съд – Враца: _____